

Overdenking Silo zondag 25 oktober 2015 Nationale Bijbelzondag

Voorganger: Hans Baas

Kinderen komen bij Jezus

Lezingen: Deuteronomium 6: 4-9 en Marcus 10: 13-16

Inleiding op de dienst

Vandaag is het Nationale Bijbelzondag – en het Nederlands Bijbel Genootschap wil op deze zondag laten zien dat het belangrijk is om de Bijbel in je eigen taal te kunnen lezen. Dat geldt voor iedereen, ver weg en dicht bij. En het geldt voor alle leeftijden, van jong tot oud – vandaag worden wij uitgedaagd om de bijbel door te geven aan nieuwe generaties en aan elkaar. Of het nou kleine kinderen zijn, tieners, pubers, studenten, 30-ers, 40-ers, van jong tot oud worden we aan elkaar toevertrouwd om het verhaal van God levend te houden en door te geven. Zoeken naar taal die de bijbel leven laat zodat de boodschap opnieuw klinkt. Vandaag wil ik dat ook proberen spelen met taal om oude woorden nieuw leven in te blazen. De kinderen mogen vandaag ook meehelpen als ze dat willen, maar eerst gaan we luisteren naar zo'n stukje Bijbel wat al eeuwen oud is .

Het NBG doet dat ook door bijvoorbeeld het magazine Alef uit te geven. Een nieuw, vrolijk en verdiepend Bijbelblad voor kinderen van 7 t/m 12 jaar wat in oktober voor de eerste keer uitkomt. Ander voorbeeld is 'De Samenleesbijbel', deze bijbel help kinderen en hun ouders om in de bijbel te lezen en erover in gesprek te gaan met vragen weetjes en opdrachten. In de dienst vandaag doen de kinderen. (kijk thuis maar eens op www.bijbelgenootschap.nl)

OVERDENKING

Ik heb bewust de teksten allemaal inclusief mijn kanttekeningen af laten drukken in de liturgie. Dan kan u het meelesen of het thuis nog eens nalezen. Plus het is de Nationale Bijbelzondag wat ik al vertelde dus is het goed om bronnen te vermelden, dat het uit dat boek komt waar we allemaal uit putten.

Twee woorden heb ik uitgelicht in vers 13 van de lezing, ik begin bij de eerste: Aanraken, als je Marcus zorgvuldig leest ben je het woord in zijn verhalen al 10 keer tegengekomen. Elke keer in verband met zieken, doven, blinden en mismaakten die Jezus allemaal wilden aanraken of door hem aangeraakt wilden worden. Zijn de kinderen dan ziek? Nee dat niet, toch is er een verband. De sociale status van kinderen in die tijd is erg laag. Ze tellen niet mee, hebben geen rechten en staan net als zieken, doven, blinden en mismaakten aan de kant, zet doen niet mee...

Je mag de tekst van vandaag lezen in het geheel van Marcus 8: 22 – 10: 52, waarin Jezus spreekt over zijn lijden en de vraag wat het betekend om volgeling te zijn. Het gaat erover de minste te willen zijn, de allerlaatste, over alles op willen geven en alles op het spel te zetten. De leerlingen en volgelingen van Jezus moeten worden als een kind: iemand die niet meetelt, geen stem heeft en op de laatste plaats staat.

De leerlingen hebben het nog niet door in dit verhaal en zij doe het tegenovergestelde, zij spreken ze streng toe, autoritair, alsof ze de meester zelf zijn. In plaats van zich te verlagen en de minste te willen zijn willen zij de mensen tegenhouden.

Maar bij Jezus is alles vaak andersom hij identificeert zich met de minst belangrijke mensen en maakt duidelijk dat de wereld er juist voor hen is. Binnengaan in die andere wereld, Gods nieuwe wereld is geen vanzelfsprekendheid. Net zo moeilijk het is voor een rijke, is het moeilijk voor mensen die prat gaan op status of macht.

Het is niet dat je jezelf naar beneden moet halen, dat jezelf niets waard bent of dat je over je heen moet laten lopen en alles maar over zijn kant moet laten gaan. Het is net zomin de verheerlijking van alles wat zwak, naïef of simpel is. Het is niet alles vertalen naar een kinderlijk niveau van volstrekte afhankelijkheid en daarmee je eigen verantwoordelijkheid teniet doen.

Maar het is je bewust zijn van dat alles wat groot maakt in de ogen van de wereld, je positie, status, imago, rol, bezit, enz. dat dat je niet in die nieuwe werkelijkheid brengt. Wat dan wel? Dat je afhankelijk bent van God, dat je je ook kwetsbaar durft op te stellen, dat je omziet naar wat klein en broos is, het marginale.

Ja de kinderen hebben een symbolische functie en toch gaat het ook over echte kinderen. Ze worden gebracht om aangeraakt te worden, fysiek contact. Een echte verbinding van huid op huid, een aanraking. En dan gebeurt er meer hij neemt ze in zijn armen en zegent ze. Eén keer lezen we bij Marcus dat hij mensen zegent en dat is hier!

Is het een zoet verhaal van Jezus de grote kindervriend? Nee, het is een glimp van zijn nieuwe wereld.

De bijbel staat vol van verhalen en als we goed zoeken, lezen, bedenken – worden we elke keer weer opnieuw uitgedaagd om het samen te doen! Zoeken naar levende taal in oude woorden... Zoals voor kinderen verhalen volstrekte werkelijkheid zijn.

In de nationale bijbelweek worden we uitgedaagd om te zoeken naar verstaanbare taal waarin we die verhalen over die Goddelijke werkelijkheid - verbinden met – onze werkelijkheid.

Door de thematiek wat mij werd aangereikt en door wat ik lees in de krant en zie in het journaal ben ik weer veel gaan bladeren en zoeken. Wat lees ik, hoe lees ik, wat staat er dan? Verschillende bijbels andere taal, het verhaal van God er ook maar weer bij genomen, de kinderbijbel en gedichtenbundels. Om opnieuw uit te vinden hoe dat verhaal van God ook al weer werkt, spelen met levende taal...

Twee voorbeelden: naar Mat. 5 en Prediker 4 – maar dan anders... (K. Eykamn 68, 30)

Zoeken naar taal waardoor het opnieuw klinkt, het anders klinkt, levend wordt. Welk verhaal klinkt er bij jou? Wat is jou verhaal? De actualiteit roept elke dag om antwoorden, waarbij mijns inziens het christelijk elan niet mag ontbreken. Dat andere geluid wat verteld van die Ene – mensen met een beetje lef, die herkenbaar aanwezig willen zijn.

Welk verhaal vertellen wij is het dat verhaal van een slavenvolk, waarbij alle zegeningen die het heeft ontvangen en die nog komen cadeaus van God zijn. Een verhaal waar geen eigen verdienste bij zit, levend vanuit een besef dat onze mogelijkheden en bezittingen ook maar gekregen zijn? Dat zou ons bescheiden moeten maken en dankbaar – meer gericht op elkaar, op de ander.

En soms omdat het nodig om lijfelijk aanwezig te zijn – aanraken huid op huid elkaar te verwarmen zoals in Prediker 4, omdat je elkaar nodig hebt om niet verkleumt rond te blijven lopen (KE 34)

Vandaag beseft ik dat een verhaal verteld moet worden en gehoord, daar gebeurt het... Geen handleiding of instructie, geen pasklaar antwoord: doe dit of doe dat en dan komt het goed. Vandaag stuur ik jullie weer naar huis met een sticker en misschien een verhaal voor onderweg...

Waar komt het dan op neer... bladerend kwam ik uit op het einde van Prediker... ontzag hebben voor God en zijn schepping, zo goed en zo kwaad als het gaat doen wat hij vraagt... met vallen en opstaan, tussen twijfel en hoop, in lief en leed aan elkaar toevertrouwd.

Amen.